NORAKSTS

Civillieta Nr. C30379113
Lietvedības Nr. C0695-15/13

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2015.gada 14.decembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis S.Lorencs
ar tiesas sēdes sekretāri K.Nikrus,
2015.gada 30.novembrī
Rīgā, Abrenes ielā 3
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu AS „SEB Banka" prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu, un

k o n s t a t ē j a :

2012.gada 28.decembrī tiesā saņemts prasītāja AS „SEB Banka" 2012.gada 27.decembra prasības pieteikums pret atbildētāju /pers. A/ par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā ir norādīts, ka 2004.gada 20.oktobrī atbildētājs iesniedza prasītājam pieteikumu par Unikarte Classic un Unikarte Gold kredītkaršu izsniegšanu un konta atvēršanu, kurā lūdza izsniegt viņam Unikarte Classic VISA kredītkarti (turpmāk tekstā - Kredītkarte), ar kredīta limitu LVL 2500,00 apmērā un standarta cenrādi.

Ar savu parakstu uz pieteikuma atbildētājs apliecināja, ka ir iepazinies un piekrīt, kā arī apņēmās labprātīgi pildīt līgumu par Unikarte Classic un Unikarte Gold kredītkaršu izsniegšanu un konta atvēršanu.

Pamatojoties uz pieteikumu Kredītkartes piešķiršanai un Unikarte Classic un Unikarte Gold kredītkaršu izsniegšanas un konta atvēršanas noteikumiem (turpmāk tekstā - Noteikumi) prasītājs piešķīra atbildētājam Kredītkarti, piesaistot to atbildētāja kontam Nr. LV85UNLA0050005189791.

Saskaņā ar Noteikumu 1.punktu un 4.2.punktu Kredītkartes lietotājs ir tiesīgs to lietot darījumiem – norēķiniem par precēm un pakalpojumiem, skaidras naudas izņemšanai bankās vai bankas automātos, naudas līdzekļu pārskaitījumiem u.c. bankas operācijām. Atbildētājs lietoja piešķirto kredītlimitu, kas redzams no pievienotā konta izraksta.

Noteikumu 1.punkts nosaka norēķina periodu, saskaņā ar kuru konta īpašniekam jāveic iemaksa minimālās bilances atjaunošanai divu nedēļu laikā, skaitot no mēneša pirmā datuma.

Atbildētājs no Kredītkartes ir iztērējis kredīta limitu un nav atmaksājis prasītājam naudas summu kopumā LVL 250,00 apmērā.

2012.gada 26.oktobrī prasītājs nosūtīja atbildētājam paziņojumu par parādu, taču līdz pat šim brīdim atbildētājs savas parādsaistības nav nokārtojis.

Noteikumu 1.punkts nosaka, ka konta īpašniekam jāmaksā atļautā kredīta procenti par atļautā kredīta izmantošanu.

Pēc kredītlimita piešķiršanas prasītājs aprēķināja kredīta procentus par izmantoto un neatmaksāto kredītlimitu, kas saskaņā ar šim pieteikumam pievienoto aprēķinu uz 2012.gada 06.novembri sastāda LVL 290,11.

Noteikumu 1.punkts nosaka, ka konta īpašniekam jāmaksā līgumsods par minimālās bilances papildināšanas kavējumu. Saskaņā ar šim pieteikumam pievienoto aprēķinu līgumsods uz 2012.gada 06.novembri sastāda LVL 109,91.

Pie šādiem apstākļiem ir pamats piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam pamatparādu LVL 2500,- apmērā, procentus par aizdevuma lietošanu par laika periodu līdz 2012.gada 06.novembrim LVL 290,11 apmērā un līgumsodu par laika periodu līdz 2012.gada 06.novembrim LVL 109,91 apmērā, kopā LVL 2900,02.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, vadoties no Civillikuma 1587., 1716., 1720., 1753., 1756., 1943. un 1946.panta, prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam pamatparādu LVL 2500,00 apmērā, procentus par aizdevuma lietošanu par laika periodu līdz 2012.gada 06.novembrim LVL 290,11 apmērā un līgumsodu par laika periodu līdz 2012.gada 06.novembrim LVL 109,91 apmērā, kopā LVL 2900,02, kā arī visus tiesāšanās izdevumus.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumus par prasību atbilstoši Civilprocesa likuma 148.panta noteikumiem tiesai nav sniedzis.

Atbildētājs uz tiesas sēdi atkārtoti nav ieradies.

Atbildētājam par tiesas sēdes vietu un laiku tika paziņots, savlaicīgi pa pastu ar ierakstītu sūtījumu nosūtot tiesas pavēsti uz prasības pieteikumā norādīto atbildētāja dzīvesvietas adresi. Tiesas pavēste, ka tika nosūtīta uz adresi: /adrese/, tika atgriezta tiesai kā neizsniegta adresātam, ar pasta darbinieka norādi: "Beidzies glabāšanas laiks, adresāta nebija mājās, atstāts aicinājums".

2014.gada 03.februārī tiesas sēdē tika konstatēts, ka atbildētāja deklarētās dzīvesvietas adrese ir /adrese/, Krievija.

Par 2015.gada 27.janvāra tiesas sēdes vietu un laiku atbildētājam bija paziņots atbilstoši Civilprocesa likuma 56^2.panta pirmās daļas 3.punkta noteikumiem,- ar Latvijas Republikas Tieslietu ministrijas Tiesiskas sadarbības departamenta Tiesu sadarbības nodaļas starpniecību atbildētājam uz viņa

deklarēto dzīvesvietas adresi savlaicīgi nosūtot uzaicinājumu ierasties uz tiesas sēdi.

2014.gada 17.oktobrī tiesā tika saņemts LR Tieslietu ministrijas Tiesiskās sadarbības departamenta Tiesu sadarbības nodaļas 2014.gada 16.oktobra paziņojums, kurā norādīts, ka tiesas dokumenti atbildētājam /pers. A/ netika izsniegti, jo adresāts pēc norādītās adreses nav sastopams (l.l. 61). LR Tieslietu ministrijas Tiesiskās sadarbības departamenta Tiesu sadarbības nodaļas 2014.gada 16.oktobra paziņojumam pievienots Krievijas Federācijas Voroņežas pilsētas Sovetskija rajona tiesas 2014.gada 18.septembra lēmums (l.l. 78), kurā ir norādīts, ka Voroņežas pilsētā nav nama Nr. /adrese/. Voroņežas pilsētas Sovetskija rajona tiesa savā lēmumā norāda, ka tiesas rīcībā nav ziņu par /pers. A/ dzīvesvietas adresi un reģistrācijas vietu Voroņežas apgabalā.

No minētā izriet, ka atbildētājs kā savu pastāvīgo dzīvesvietu ir deklarējis dabā neeksistējošu adresi.

2015.gada 27.janvāra tiesas sēdē tika nolemts, ka uz tiesas sēdi 2015.gada 30.novembrī atbildētājs ir aicināms Civilprocesa likuma 59.panta kārtībā- veicot publikāciju oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

No LR Iekšlietu ministrijas PMLP Iedzīvotāju reģistrā iekļautajām ziņām redzams, ka atbildētājs nav mainījis savas deklarētās dzīvesvietas adresi, tā joprojām ir: /adrese/, Krievija (dabā neeksistējoša adrese).

Tā kā atbildētāja faktiskās dzīvesvietas adrese tiesai nav zināma, uzaicinājums atbildētājam ierasties uz tiesas sēdi 2015.gada 30.novembrī oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis" tika publicēts 2015.gada 11.februārī. Uz sludinājumu atbildētājs nav atsaucies, par savas neierašanās iemesliem tiesai nav paziņojis, atlikt lietas izskatīšanu vai izskatīt lietu bez viņa piedalīšanās atbildētājs nav lūdzis.

Ņemot vērā minēto, saskaņā ar Civilprocesa likuma 54.panta pirmās un otrās daļas, 54^1., 55.panta, 59.panta pirmās, trešās un ceturtās daļas, 156.panta pirmās daļas noteikumiem tiesa atzina par pamatotu izskatīt lietu tiesas sēdē bez atbildētāja klātbūtnes, jo tiesa nekonstatēja Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā norādītos lietas izskatīšanas atlikšanas tiesiskos pamatus.

Tiesas sēdē prasītāja pilnvarotais pārstāvis /pers. B/ prasību uzturēja pilnā apmērā, lūdza tiesu to apmierināt, pamatojoties uz prasības pieteikumā izklāstītajiem apstākļiem un argumentiem. Papildus prasītāja pārstāvis paskaidroja, ka pamatparāds aprēķināts par laika posmu no 2004.gada 20.oktobra līdz 2005.gada 01.martam, līgumiskie procenti un līgumsods aprēķināti par laika posmu no 2005.gada 01.marta līdz 2005.gada 31.jūlijam. 2005.gada 01.martā tika sasniegts maksimālais kredīta limits. Tā kā atbildētājs nepildīja ar līgumu uzņemtās saistības, prasītājs 2005.gada 31.jūlijā vienpusēji atkāpās no līguma. Prasītāja pārstāvis lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja pamatparāda summu, līgumiskos procentus, līgumsodu un prasītāja nomaksātos tiesāšanās izdevumus, t.sk. izdevumus par publikācijas ievietošanu oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

Tiesa, noklausījusies prasītāja pilnvarotā pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi lietas materiālus, novērtējusi tiesas rīcībā esošos rakstveida pierādījumus, nāk pie slēdziena, ka prasība ir pamatota un apmierināma zemāk izklāstītu apsvērumu dēļ:

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu, tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumu.

No lietas materiāliem redzams, ka 2004.gada 20.oktobrī atbildētājs iesniedza prasītājam *Pieteikumu līguma noslēgšanai par Unikarte Classic un Unikarte Gold kredītkaršu izsniegšanu un konta atvēršanu* (l.l. 10).

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labumā lietās. Civillikuma 1943.pantā noteikts, ka aizņēmējam jāatdot tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Ar savu parakstu uz 2004.gada 20.oktobra *Pieteikuma līguma noslēgšanai par Unikarte Classic un Unikarte Gold kredītkaršu izsniegšanu un konta atvēršanu* atbildētājs apliecināja, ka ar visiem kartes lietošanas un apkalpošanas noteikumiem ir iepazinies, piekrīt tiem pilnībā un apņemas tos ievērot.

Pamatojoties uz *Pieteikumu līguma noslēgšanai par Unikarte Classic un Unikarte Gold kredītkaršu izsniegšanu un konta atvēršanu* un *Unikarte Classic un Unikarte Gold kredītkaršu izdošanas un konta atvēršanas* noteikumiem (spēkā no 01.05.2003.), prasītājs piešķīra atbildētājam kredītkarti ar kredīta limitu EUR 3`557,18 (atbilst LVL 2`500,00), piesaistot to atbildētāja bankas kontam LV 85 UNLA 0050 0051 8979 1.

Saskaņā ar *Unikarte Classic un Unikarte Gold kredītkaršu izdošanas un konta atvēršanas noteikumiem* (turpmāk tekstā- Noteikumi) līgums par kredītkartes izdošanu un lietošanu stājas spēkā ar paziņojuma izdošanas datumu un ir noslēgts uz nenoteiktu laiku (7.1.punkts).

Kredītlimita piešķiršanu atbildētājam apliecina lietā esošais konta izraksts (l.l. 13-14).

Līdz ar to tiesa konstatē, ka pušu starpā ir notikusi vienošanās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām atbilstoši Civillikuma 1470., 1533., 1535.panta nosacījumiem.

No prasības pieteikuma satura, lietā esošajiem pierādījumiem, tai skaitā no konta izraksta (l.l. 13-14) un prasītāja pārstāvja paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka prasītājs savas saistības ir izpildījis, savukārt atbildētājs savas saistības nav pildījis godprātīgi, sakarā ar ko laika posmā no 2004.gada 20.oktobra līdz 2005.gada 01.martam, lietojot kredītkarti *Unikarti Classic VISA,* atbildētājam ir izveidojies parāds EUR 3`557,18.

Ņemot vērā augstākminēto, no atbildētāja prasītāja labā ir piedzenams parāds- laika posmā no 2004.gada 20.oktobra līdz 2005.gada 01.martam izmantotā un neatmaksātā kredītlimita summa EUR 3`557,18.

Civillikuma 1753.pantā ir noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti (Civillikuma 1946.pants).

Saskaņā ar Noteikumu 1.punkta nosacījumiem par kredīta limita izmantošanu klients (atbildētājs) maksā bankai (prasītājam) procentus cenrādī noteiktajā apmērā.

Pamatojoties uz norādīto, prasītājs par laika posmu no 2005.gada 01.marta līdz 2005.gada 31.jūlijam ir aprēķinājis līgumiskos procentus par aizdevuma lietošanu EUR 412,79 apmērā (atbilst LVL 290,11).

Civillikuma 1716.pantā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim) ir noteikts, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tādā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, pirmkārt, ja tieši tā bijis norunāts; otrkārt, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstajā laikā (Civillikuma 1720.pants).

Saskaņā ar Noteikumu 1.1., 1.2.punktu par minimālās bilances papildināšanas kavējumu klients maksā līgumsodu cenrādī noteiktajā apmērā.

Sakarā ar to, ka atbildētājs kavēja aizdevuma atmaksu, prasītājs par laika posmā no 2005.gada 01.marta līdz 2005.gada 31.jūlijam neveiktiem maksājumiem ir aprēķinājis līgumsodu EUR 156,39 (atbilst LVL 109,91).

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka no atbildētāja prasītāja labā piedzenami procenti par aizdevuma lietošanu laika posmā no 2005.gada 01.marta līdz 2005.gada 31.jūlijam EUR 412,79 apmērā, kā arī līgumsods EUR 156,39 apmērā par laika posmā 2005.gada 01.marta līdz 2005.gada 31.jūlijam neveiktiem maksājumiem.

Civillikuma 1588.pants nosaka, ka viena puse nevar atkāpties no līguma bez otras piekrišanas pat arī tad, ja pēdējā to neizpilda, un tādēļ, ka viņa

to neizpilda. Savukārt, Civillikuma 1589.pants paredz, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī, kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Saskaņā ar Noteikumu 7.3.punktu prasītājam ir tiesības vienpusēji izbeigt līgumu, ja atbildētājs nepilda līguma noteikumus.

2012.gada 26.oktobrī prasītājs nosūtīja atbildētājam paziņojumu par neizpildītām saistībām Nr. 21.24.5-K/17957, kurā paziņoja, ka vienpusēji atkāpjas no kredītkartes līguma un pieprasīja līdz 2012.gada 07.novembrim atmaksāt visu saņemto aizdevumu.

Atbildētājs nav veicis parāda atmaksu prasītājam.

Tiesai nav pamata apšaubīt parāda esamību un tā apmēru. Tiesai nav iesniegti pierādījumi tam, ka līdz lietas iztiesāšanas dienai atbildētājs būtu izpildījis savas līgumsaistības pret prasītāju.

Tiesa atzīst, ka prasītājs ir pierādījis savu tiesību pēc prasījuma un līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājam piedzenams parāds- laika posmā no 2004.gada 20.oktobra līdz 2005.gada 01.martam izmantotā un neatmaksātā kredītlimita summa EUR 3`557,18, procenti par kredīta izmantošanu EUR 412,79 laika posmā no 2005.gada 01.marta līdz 2005.gada 31.jūlijam, kā arī līgumsods par maksājumu kavējumiem laika posmā no 2005.gada 01.marta līdz 2005.gada 31.jūlijam EUR 156,39.

Civilprocesa likuma 41.pants nosaka, ka, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, sakarā ar ko no atbildētāja par labu prasītājam piedzenama samaksātā valsts nodeva EUR 281,02 (atbilst LVL 197,50) apmērā, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70 (atbilst LVL 3,30), kā arī izdevumi, kas saistīti ar sludinājuma publicēšanu oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis" EUR 15,65, kas kopsummā sastāda EUR 301,37.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204^{1}.panta otro daļu, ņemot vērā prasības raksturu un piedzenamās summas apmēru, tiesa atzīst par pamatotu noteikt, ka spriedums labprātīgi izpildāms desmit dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4.panta otro daļu nolēmumos piespriestās summas latos konvertējamas *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un *Euro* ieviešanas kārtības likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus. Saskaņā ar Eiropas Savienības Padomes 2013.gada 9.jūlija lēmumu par *euro* ieviešanu Latvijā 2014.gada 1.janvārī un *Euro* ieviešanas kārtības likumu noteiktais maiņas kurss ir 1 *euro* = 0,702804 lati.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, vadoties no Civillikuma 1425., 1587., 1589., 1590., 1591., 1651.panta, 1652.panta pirmās daļas 3.punkta, 1716., 1717., 1720., 1722., 1753., 1756., 1757., 1934., 1943.panta, 1946.panta pirmās daļas (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim) un Civilprocesa likuma 8.panta, 41.panta pirmās daļas, 93., 97., 187., 193., 195., $204.^{1}$ panta, tiesa

n o s p r i e d a :

AS "SEB banka" prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, /p.k./, par labu AS „SEB banka", vienotais reģistrācijas numurs 40003151743, izsniegtā aizdevuma pamatsummu EUR 3`557,18 apmērā, procentus par aizdevuma izmantošanu laika posmā no 2005.gada 01.marta līdz 2005.gada 31.jūlijam EUR 412,79 apmērā, līgumsodu par laika posmā no 2005.gada 01.marta līdz 2005.gada 31.jūlijam neveiktiem maksājumiem EUR 156,39, kā arī nomaksātos tiesas izdevumus EUR 301,37, **kas kopsummā sastāda EUR 4`427,73 (četri tūkstoši četri simti divdesmit septiņi *euro* un 73 centi).**

Noteikt /pers. A/, /p.k./, sprieduma labprātīgas izpildes termiņu - 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas 2015.gada 14.decembrī, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijai, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnesis /paraksts/ S.Lorencs

NORAKSTS PAREIZS
Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas
tiesnesis S.Lorencs
Rīgā, 2015.gada 14.decembrī